

גיבורי

ישראל

הדמוקרטים

מרותקת לקרקע בגלל האש הבלתי-פוסקת מהבונקר.

שמונה חיים

ארבעה מתים

ב לי פקודה לכה, הסתער לייטנר בן ציון על הבונקר וברימונו שיתק או-תו לגמרי. בהסתערות זו נפצע קשה. על מעשה זה ניתן לו אות גבורה — אות ההצטיינות הנעלה ביותר אשר לצבא ההגנה לישראל.

על החתום: חיים וייצמן, נשיא מדינת ישראל. דויד בן-גוריון, שר הביטחון. את המכתב הנה קיבל בן-ציון לייטנר.

נפשו בשדה-הקרב בעיראק-אל-סוידן, ביום 19.10.48. וזאת אשר עשה —

לאות

ולגבורה

ב התקפה על משטרת עיראק-אל-סוידן אידן עלה בידי חוליות הפורצים והי-חבלנים להתקרב עד למרחק של 50 מטר דרו-מית מבניין המשטרה. על אף האש הקטל-נית של האוייב הצליחו חבלנינו להבקיע

זו. לא דחינו את בקשתך, אלא השארנוה בצריך-עיון.

אני מצטער על כי מצאת לייחס לי דב-רים אשר מעולם לא נאמרו מפני כל ש-אמרתי הוא, כי אינני הפוסק האחרון ב-עניין זה וכי זכותך להפנות למנכ"ל, לשר, ואם הינך רואה עצמך נפגע מהחלטתי — גם לבית-הדין הגבוה לצדק.

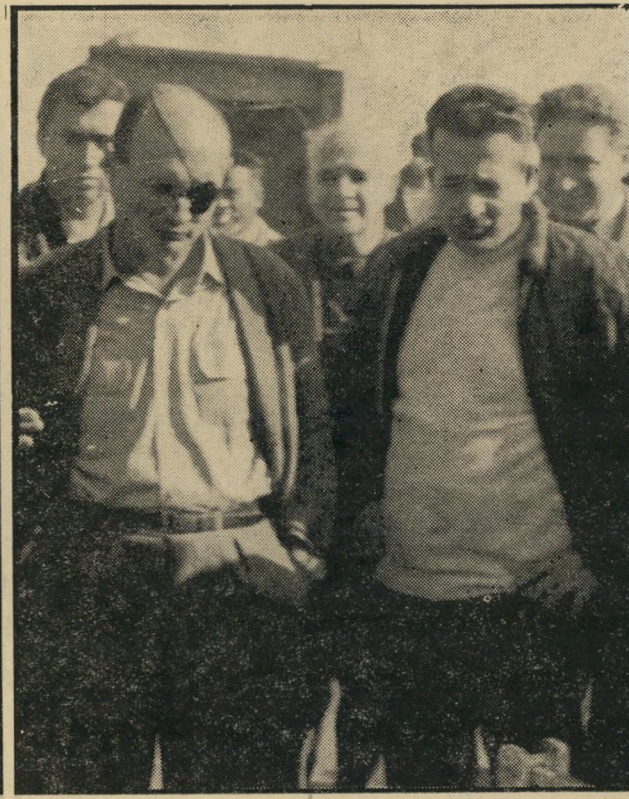
בכל טיפולינו בעניינך התייחסנו אל בקשותיך במלוא הרצון לעזור לך ולמלא מישאלותיך. אך עליך להבין גם שלא נוכל לחרוג באופן מרחיק לכת, שיש בו כדי

לייטנר: בגלל חשבונות ביורוקרטים מסתובב הגיבור כיום ללא פרנסה

בתוספת העיסור הגבוה גיבור ישראל, ב-מאי 1949 בטקס מרטיט נשמה. היה זה ביום העצמאות הראשון למדינת ישראל, כשעיני העם כולו נשואות אליו ואל שבעת חבריו. האותות הנוספים הוענקו, באותו מעמד, למשפחותיהם השכולות של ארבעה

שתיים מחמש הגדרות שהקיפו את הבניין. כל התקדמות נוספת היתה לאל בגלל האש החזקה שהאוייב המטיר מהבונקר. מפקד המחלקה הפורצת הטיל על חולייה בפקודו של לייטנר בן-ציון לחסל את הבונקר ברימונים. אך החולייה נשארה

לקרקע את יסודותיה של המדיניות שבה נוקט המשרד. את המכתב האחר קיבל בן-ציון לייטנר 22 שנה לפני כן. נאמר בו: "לאות ולעדות כי 21336 טוראי ראשון לייטנר בן-ציון גילה גבורה למופת בחרפו

האב ומשפחתו לייטנר בחברת אשתו שרה ובתו טובה (10). לאחר שנות עבודה ממושכות כנהג מונית על גווים רחוקים, נאלץ עתה הגיבור להמתין, מתוסכל ובלי תעסוקה, להחלטתו של משרד התחבורה.

הגיבור והשר גיבור ישראל בן-ציון לייטנר בחב-רת השר משה דיין. בניגוד לסימון טוב, נשאר לייטנר שלם בכל אבריו למרות נכותו, ורק לאחרונה נתגלו בריאותיו רסיסי רימון שעשו לו קשיים בעבודתו.

גיבורים שנותרו בשדה-הקטל. "למעשה, גם את אות הגבורה הוא קיבל על מעשה חריג באופן מרחיק לכת, אלא שאו, זה היה בסדר" העיר השבוע אחד ממקורביו. ככל דבר, באותם ימי בראשית של קום המדינה, גם אות הגבורה נולד בסערה, ל-לא תיכנון, ללא מחשבה תחילה. לקראת יום העצמאות, חיפשו האחראים לאירוע נר-שא שיהיה את מרכז חגיגות היום הגדול — והחליטו על הענקת אות הצטיינות, כש-לא קודמת לכך כל החלטה עקרונית של ממשלת ישראל. במלוא הקצב נפתחה שר-רת פעולות מיון וסינון, שעקבותיהן נבח-רו לקבלת העיסור 12 לוחמים שהצטיינו בקרבות מלחמת השיחרור.

הם נבחרו מתוך מאות מצטיינים אחרים, והעיסור, שהוענק להם בידי נשיא המדינה חיים וייצמן, נועד לבטא את הערכת העם לכל גיבוריו, לא פחות מאשר לתריסר אלו. בזאת, הפכו תריסר גיבורי ישראל לסמל חי, פשוטו כמשמעו. החלטתה של ממשלת ישראל, לאחר מכן, שלא להמשיך בהענקת עיטורי גבו-רה בצהל, פגמה קשות בסמל זה. הפיכת עיטור הגבורה לאות חרפימלי, ללא המ-כיות, הורידה אותו לתהום הנשייה. ארבעת הגיבורים המתים ושמונת החיים, שאמורים היו להפגין בצורה מוחשית את גבורת לוח-מי מלחמת השיחרור, הפכו אלמונים. ב-בתי-הספר היסודיים, במדינה שאתה הם הגישו על מגש של דם ואש, לא לומדים כיום ילדים מי הם היו. רק בתיכונים, ב-שיעורי אזרחות, ר שאי המורה — לא הייב, — להזכיר כי קיימים גיבורים בישר-אל גם אחרי יהודה המכבי.

באמצע ה"שבעה"

ביזיון

גיבור ישראל אחר, אולי המפורסם שבהם, סימן טוב גנה, שנהרג לפני כ-שלוש שנים בתאונה — גם הוא לא רווה נחת מהטיפול שהעניקה לו המדינה, בשנים לאחר שהעניקה לו את אות הגבורה: "אף אחד לא יודע את הסבל, להיות תלוי ב-עזרתם של האדונים היושבים במשרדי ה- (המשך בעמוד 29)

* על-מנת להביא על תיקונו מצב עגום זה, בו אין ביטוי למעשי גבורה בישראל, העלה ח"כ אורי אבנרי בכנסת השישית הצ-עת חוק שנועדה להחזיר את נוהג העיסור רים לצהל, לא להסתפק בצל"שים. הוא הסיר את הצעתו לאחר שהממשלה התחיי-בה להעלות אותה בשמה. ואכן, שרה-ביטי חזן הביא את ההצעה בפני הכנסת. היא הועברה לוועדה, ושם מתה עם תום כהו-נתה של הכנסת השישית.